

"În vremea aceea a venit Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că Iisus a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Deci, aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Atunci Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă și a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus. Și, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miroase, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineață, în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau." (Marcu 15, 43-47; 16, 1-8)

...Și în timp ce Sfinții Apostoli erau adunați în casa de frica iudeilor, iată că femeile mironosițe care nu s-au depărtat nici o clipă de Hristos, merg către Sfântul Mormânt. S-a scris mult despre bărbăția femeii, se vorbește mult despre puterea ei nevăzută, însă îngăduiți-mi totuși să mă exprim prin *"bărbăția frumuseții ce izvorăște din frumusețea bărbăției"* cu care și-au învins teama prin dragoste și firea prin credință.

Dar pe mine ceea ce mă copleșește este felul în care Hristos poartă de grijă celor ce-L iubesc, căci deși discutau între ele "cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?", iată că Mântuitorul până și piatra de la mormânt a dat-o la o parte încât să nu existe niciun obstacol în a se convinge!... "dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, cel răstignit? Nu este aici. Iată locul unde a fost pus..." (Marcu 16, 3-6).

Acum mormântul nu numai că este gol, dar este și deschis!!!... O intrare ce rămâne mereu deschisă tuturor celor ce vor să vadă pe Hristos, să se convingă că este viu, că merge în întâmpinarea apostolilor în Galilea, că nu ne va lăsa orfani...

Înainte de venirea lui Iisus, de Cruce și de Învierea Lui, noi ne aflăm în mormânt! Dar - "pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea" - din mijlocul nostru se ridică Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului și dă la o parte piatră ce "era foarte mare", ce simbolizează **greutatea și mărimea păcatului ce ne despărțea de Dumnezeu Tatăl**. Imposibil nouă să reușim a o răsturna, a ieși din întunericul necunoașterii și a ajunge la credința cea adevărată.

Iar acum, și acum, **prin deschiderea Ușilor Împărătești din Sfintele Biserici, avem mărturia deplină că Hristos a Înviat, că mormântul este gol și dătător de viață**, iar îngerul ne aștepta să-L căutăm pe Iisus Nazarineanul cel răstignit și să ne îndruma să mergem să spunem lumii toate acestea ca bucuria noastră să fie deplină...

Poate vom înțelege importanța credinței prin cuvintele Pr. Galeriu, dar să și urmărim îndemnul căci: *"numai lumina harului credinței dăruite de Dumnezeu prin Fiul Său, în Duhul Sfânt ne deschide ochiul duhovnicesc, să vedem, să contemplăm marea taină a existenței: să ne împărtășim din cele văzute cu cele nevăzute; să ne îmbogățim mereu de la "cele pe care le știm la cele pe care nu le știm; de la binefacerile arătate la cele încă nearătate", luând mereu din plinătatea lui Dumnezeu-Cuvantul "har peste har" și urcând "din slavă în slavă". Știind precum este scris de către Sf. Ap. Pavel, că: "Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit, și la inima omului nu s-a suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El" (1 Cor. 2, 9).*

Arhim. Siluan Vișan - www.crestinortodox.ro

De la femeile mironosițe putem învăța curajul de a-L mărturisi pe Hristos Cel răstignit și înviat, în orice împrejurare. Bucuria întâlnirii lor cu Hristos Cel înviat o putem experia și noi, într-o anumită măsură, în fiecare duminică și sâmbătoare, în biserică, la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, prin sărutarea icoanei Sale, prin ascultarea Evangheliei Sale și prin împărtășirea cu Sfânta Euharistie.

Femeile Mironosițe au devenit peste timp modele pentru multe femei creștine care au mers pe urmele lor, printr-o viață de sfințenie, devotament și dăruire de sine față de familie și de Biserică. Amintim aici pe Sfânta Antusa, mama Sfântului Ioan Gură de Aur, pe Sfânta Monica, mama Sfântului Grigorie Teologul, pe Sfânta Emilia, mama Sfântului Vasile cel Mare și pe Sfânta Elena, mama Sfântului Constantin cel Mare, care a căutat și a găsit la Ierusalim Crucea Mântuitorului Iisus Hristos.

Cu prilejul Duminicii Mironosițelor, adresăm felicitări, mulțumiri și binecuvântări tuturor femeilor care cultivă credința în Hristos Domnul, prin cuvânt și faptă, în Biserică, Familie și Societate, dorindu-le sănătate și mântuire, pace și bucurie întru mulți și binecuvântați ani!

† DANIEL Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române – www.crestinortodox.ro

Femeile mironosițe au fost, potrivit Tradiției, în număr de opt: Maica Domnului, Maria Magdalena, Ioana (soția lui Huza, iconom al regelui Irod Antipa), Salomeea (soția lui Zevedei și mama sf. apostoli Ioan și Iacov), Maria lui Cleopa (sau a lui Alfeu), Suzana, Maria și Marta din Betania

1 mai – Sf.Cuvioasă Isidora cea nebună pentru Hristos (+365) - A trăit în veacul al patrulea, fiind călugăriță într-o mănăstire de femei tabenisiotă. Ea se prefăcea nebună ca să-și ascundă virtuțile și nevoițele. Isidora făcea treburile cele mai grele și mai neplăcute din mănăstire, mânca doar resturile de la masa surorilor, le slujea tuturor și fiecăreia în parte, fiind de către toate disprețuită. În acea vreme, un înger al Domnului a descoperit cele despre taina vieții Isidorei monahului Pitirim. Când a venit să cerceteze mănăstirea în care locuia Isidora, marele Părinte i s-a închinat până la pământ, iar ea i s-a închinat apoi lui la fel. Surorile i-au spus Cuviosului că Isidora este nebună. „Voi toate sunteți nebune,” le-a răspuns înapoi Pitirim, „iar aceasta este mai marea înaintea lui Dumnezeu decât voi, și decât mine; eu numai mă rog lui Dumnezeu ca să-mi dăruiască și mie darurile pe care i le-a pregătit din belșug ei, la ziua înfricoșată a Marii Judecăți.” Atunci surorile s-au rușinat foarte și au căzut înaintea lui Pitirim și a Isidorei pentru iertare și au înconjurat-o cu un deosebit respect. Iar ea, ca să fugă de cinstiri, a plecat în taină din mănăstire într-un loc necunoscut, și s-a odihnit în Domnul pe la anul 365. <https://sfantulnicolaevelimirovici.wordpress.com>

“Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plângeau; iar îngerul către dânsese a grăit, zicând: De ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt”. (Binecuvântările Învierii)

1 mai – Sf.Mare Prooroc Ieremia - Era evreu și a trăit în vremea vechiului testament, sub regii: Iozie, Ioachim, Iehonia și Sedechia (612-586 î.Hr.). Avea 20 de ani, când Dumnezeu l-a chemat la slujirea proorocească, fiind ales pentru aceasta încă din pântecul maicii sale. Ieremia a trăit în vremea când se pregatea dărâmarea Templului și a Ierusalimului și ducerea poporului evreu în robia Babilonului, în timpul împăratului Nabucodonosor (604-597). Robia avea să dureze 70 de ani. Când bogații și căpetenile iudeilor au fost duși în robia Babilonului, Ieremia a rămas aproape de poporul sărac, pe pământul pustit al țării. Proorocul a descris, ca un martor, dărâmarea Templului și a Ierusalimului și robia babilonică, dar și timpurile de lumină ale venirii lui Mesia, a Cărui împărăție o vedea ca pe un nou așezământ, scris nu pe table de piatră, ci pe tablele vii ale inimii, iar pe Mesia, ca pe un sol trimis al lui Dumnezeu, să facă dreptate pe pământ. Tradiția ne spune că a fost ucis cu pietre de evreii fugiți în Egipt. A propovăduit cuvântul lui Dumnezeu cincizeci de ani, și a mai fost numit "Proorocul dreptății lui Dumnezeu." www.ortodoxism.ro

I-am cerut lui Dumnezeu să fiu puternic și Dumnezeu mi-a dat greutate pe care să le înving

I-am cerut să-mi dea înțelepciune și Dumnezeu mi-a dat o grămadă de probleme să le rezolv.

I-am cerut prosperitate și Dumnezeu mi-a dat forță și creier să muncesc

I-am cerut curaj și Dumnezeu mi-a dat situații periculoase prin care să trec

I-am cerut răbdare și Dumnezeu m-a pus în situații în care eram obligat să aștept

I-am cerut iubire și Dumnezeu mi-a trimis semeni cu probleme pe care să-i ajut.

I-am cerut favoruri și Dumnezeu mi-a dat oportunități.

N-am primit nimic din ce am cerut de la Dumnezeu dar am primit tot ce aveam nevoie.” Dr.Leon Dănăilă

Dr.Leon Dănăilă “sculptorul de creiere” www.steaua-divina.ro

Leon Dănăilă s-a născut la data de 1 iulie 1933, în orașul Darabani (jud. Botoșani) și este medic specialist neurochirurg la Spitalul "Gh. Marinescu" din București.

Acad. Prof. Dr Leon Dănăilă se numără printre cele 5.000 de personalități importante ale lumii, este considerat cel mai bun neurochirurg din Europa și figurează alături de Einstein printre cele 500 de genii ale secolului 21. A scăzut rata mortalității în operațiile pe creier de la 50-60% la doar 3-4%, a introdus microscopul operator și a fost primul în România care a făcut operații pe creier cu laser.

“Fiecare celulă umană este sfântă. Credința mea este că Dumnezeu, prin mine, ajută bolnavii pe care ajung să-i operez. Dumnezeu mi-a dat mâini, mi-a dat suflet, mi-a dat judecată și eu trebuie să le utilizez pentru binele oamenilor. Pentru bolnavi, pentru ei fac totul. Dacă te dedici acestei meserii, trebuie să renunți la foarte multe lucruri. Să ajuți un bolnav, să vezi că a reînviat după ce l-ai operat, înseamnă una dintre cele mai frumoase satisfacții posibile. Să redai viața cuiva cred că este cel mai important lucru de pe lumea asta. Zicala mea favorită este „pentru mine toți bolnavii sunt regi”

Programul săptămânii 26 aprilie - 3 mai 2015

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	26 aprilie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Duminica Mironosițelor) – Pr.Ticu
Duminică	26 aprilie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Luni	27 aprilie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marti	28 aprilie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	29 aprilie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Vineri	1 mai	9 - 11	- Taina Sf.Maslu
Vineri	1 mai	17 - 18	- Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	2 mai	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	2 mai	17 - 18	- Vecernia Duminicii a IV-a după Paști – Pr.Dragoș
Duminică	3 mai	8 - 12	- Sf. Liturghie (Duminica Slăbănogului) – Pr.Dragoș
Duminică	31 mai	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș